

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvad der ligesom er sammenhængen i Venstres politik. Nu hørte vi under det tidligere punkt Venstre blæse sig op, og hr. Troels Lund Poulsen var kampkraftig og klar til kamp, og nu er det noget slattent noget; nu er det sådan noget med forhandling og dialog osv. Hvorfor skal man ikke sætte hårdt mod hårdt? Er det ikke lige så alvorligt for de millioner af mennesker, der bliver undertrykt i Kina, som de millioner af mennesker, der blev undertrykt under Saddam Hussein?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først og fremmest vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard med hensyn til, om man ikke skal sætte hårdt mod hårdt: Jo, og jeg mener sådan set også, at man fra det internationale samfunds side reagerede med at sætte hårdt mod hårdt efter massakren på Den Himmelske Freds Plads. Der var jo tale om, at det var noget, som man på ingen måde kunne acceptere, og derfor satte man også, kan man sige, hårdt mod hårdt.

Hr. Søren Søndergaard spørger, om det ikke er en slatten holdning, Venstre her giver udtryk for i forhold til den debat, vi har haft tidligere i dag. Der synes jeg da bare, man skal erindre, at Saddam Hussein jo altså angreb et land, og at han igennem 12 år knægtede de resolutioner, som han skulle efterleve.

Man kan selvfølgelig godt spørge, om det er det samme, der sker i Kina i dag. Der mener jeg bare ikke, at debatten om Saddam Hussein er det samme som den debat, vi har om Kina i dag. Dermed er ikke sagt, at situationen i Kina er tilfredsstillende. Både jeg i min ordførertale og statsministeren i sin redegørelse har fortalt om de mange problemer, der er i forhold til Kina. Men fra Den Himmelske Freds Plads i 1989 og så frem til nu mener jeg at kunne konstatere, at man bevæger sig i den rigtige retning. Om det så er godt nok, forholder jeg mig bestemt kritisk til, men jeg mener, at der er velvilje fra kinesisk side til at bevæge sig i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår slet ikke, hvad det er for en målestok, hr. Troels Lund Poulsen anvender.

Ved massakren – som ikke var på den Himmelske Freds Plads, for der var ikke nogen massakre; massakren foregik et stykke derfra – var det i høj grad også arbejdere, der blev massakre-

ret, det var 200, en frygtelig massakre. Hvert år henretter det kinesiske styre mindst 10.000 mennesker, *mindst* 10.000 mennesker. Nogle siger endda, at tallet er meget højere, men det er det, man i hvert fald som minimum er sikker på.

Hvor er det, forbedringerne ligger? Hvor er det, forbedringerne ligger i forhold til Tibet? Hvor er det forbedringerne ligger i forhold til Taiwan? Hvor er det, forbedringerne ligger i forhold til fagforeningsrettighederne, muligheden for at organisere sig i fagforeninger? Handler det her i virkeligheden om et forsvar for danske virksomheder, som tager til Kina og lever af billig arbejdskraft? Er det det, det her forslag i virkeligheden handler om? Er det derfor, man ikke i virkeligheden tør stille den kinesiske ledelse til ansvar, fordi man i virkeligheden vil forsvare de danske virksomheder, som lever af billig kinesisk arbejdskraft og er fri for fagforeninger?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at det her ikke er nogen fagforeningskamp. Det er ikke for at styrke de virksomheder, som måtte ønske at flytte til Kina med deres produktion – på ingen måde.

Nu har jeg bare for god ordens skyld taget et lille klip med, som hr. Søren Søndergaard måske ikke kan se, men det vil jeg gå ned og vise hr. Søren Søndergaard bagefter. Overskriften er: »Sjarp dialog om dødsstraf.« Det var det, der stod tilbage, da statsministeren havde samtalen med den kinesiske regeringschef i 2002.

Det er jo ikke sådan, at Danmark falder på halen og ikke kritiserer Kina. Som jeg også har sagt i min ordførertale i dag, er der en meget kritisk dialog fra statsministeren og også fra EU-landene i forhold til, at der skal ske fremskridt på menneskerettighedsområdet.

Som jeg sagde, er det svært at vurdere, hvorvidt det er fugle på taget, eller det er fugle i hånden med de fremskridt, som man har set blive gjort i forbindelse med den nylig afholdte folkekongres.

Det er jo også derfor, dialogen ikke er færdig endnu i EU's ministerkreds om, hvad konstateringen skal være med hensyn til, om man skal ophæve våbenembargoen eller ej. Der er jo ikke taget nogen endelig beslutning om det; der har været en drøftelse, og der er blevet udarbejdet en rapport, som skal diskuteres her senere på året.